

Så det er ikke rigtigt, hvad hr. Frank Aaen siger. Der tages ikke noget fra nogen, alle bliver kompenseret, men det er stadig væk sådan, at der er forskel på 1 pct. af 100 kr. og 1 pct. af 500 kr., og derfor får dem med mellemindkomster selvfølgelig mest ud af det, nemlig op til 5.300 kr. i skattelettelse pr. år.

Kl. 13:54

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:54

John Dyrby Paulsen (S):

Nu har vi jo hørt Venstres ordfører forsøge at tale udenom gang på gang på gang. Så jeg skal bare spørge helt kort og helt kontant: Er det ikke rigtigt, at svaret fra skatteministeren viser, at hvis de eksisterende regler var blevet ført videre, havde den enlige pensionist uden ATP og bosat i lejebolig fået 4.351 kr. frem til 2015, og at samme pensionist med de nye regler efter regeringens aftale med Dansk Folkeparti ikke får 4.351 kr., men 4.090 kr.? Er det ikke korrekt, og må man ikke dermed sige kort, præcist og klart, at den enlige pensionist uden ATP rent faktisk taber på den her aftale?

Kl. 13:55

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:55

Kim Andersen (V):

Allerførst synes jeg, at den socialdemokratiske ordfører skulle vogte sig en lille smule for, hvad han står og siger oppe fra denne talerstol. Tænk at snakke om, at andre taler udenom og ikke svarer på spørgsmål, når man ikke engang selv efter at være blevet stillet det samme spørgsmål ikke 1 gang, ikke 2 gange, men nok 15 gange, ikke har villet, ikke har kunnet, ikke har evnet at fortælle, hvad ens eget partis politik, går ud på.

Jeg vil sige til hr. John Dyrby Paulsen, at man i et spørgsmål som det her kan lægge hundrede sytten forskellige forudsætninger ind i en regnemodel. Det kan man. Sandheden er jo, at hvis ikke det var, fordi vi havde et reelt ønske om at lette skatten på arbejdskraft, og hvis ikke det var, fordi det skulle gøres på en måde, så vi øgede arbejdskraftsudbuddet, så kunne man spørge: Ville der i det hele taget så have været et forslag af denne karakter at behandle her i dag? Det ville der næppe, og derfor er der kun at slå fast, at der ikke tages noget fra nogen. Alle får. Det er rigtigt, at der er nogle, der får mere end andre, men der er ikke nogen, der får eksorbi-

tant eller vanvittigt meget – 5.300 kr. er det øvre loft. Og det er det, der gør, at arbejdskraftsudbuddet bliver øget.

Kl. 13:57

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

John Dyrby Paulsen (S):

Det er jo så den samme skræmmekampagne, vi gang på gang på gang ser fra Venstres side: Når man bliver presset på nogle spørgsmål, bakker man lige så stille og begynder at kritisere Socialdemokratiet for stort set alt mellem himmel og jord og alle ulykker og verdens undergang.

Men det ændrer altså ikke på det faktum, at de svar, vi har fået fra skatteministeren, klart viser, at f.eks. de enlige pensionister, men også andre lavindkomstgrupper, direkte taber på den aftale, regeringen har indgået med Dansk Folkeparti. Den enlige pensionist ville f.eks. have fået 4.351 kr. frem til 2015, men får med den aftale, der nu er indgået, 4.095 kr., tror jeg, det er. Det er altså et direkte tab. Hvorfor kan regeringen og Venstre ikke bare indrømme, at det er sådan, og dermed at det, statsministeren sagde fra den her talerstol den 4. oktober, altså var direkte forkert?

Kl. 13:58

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:58

Kim Andersen (V):

Som jeg har forklaret adskillige gange, går det her ud på inden for en fuld finansiering at søge at lette skatten på arbejdskraft. Vi ved, at vi mangler hænder i den offentlige og den private sektor. Samtidig har det været vigtigt for os at gøre det på en måde, så vi naturligvis fik maksimal arbejdskraft ud af det. Derfor må der jo være en profil, der er således, at den motiverer de indkomstgrupper, som vi har en forventning om er dem, der vil tage et par ekstra overarbejdstimer på arbejdsmarkedet. Men det er jo ikke gjort på en måde, så der tages noget fra nogen. Alle grupper bliver kompenseret, og der er i den grad en social balance i det udspil, som her er præsenteret.

Målsætningen er at øge arbejdskraftsudbuddet, hvilket alle i vores samfund har glæde af, for det er med til at sørge for, at velfærdsopgaverne i den offentlige sektor kan leveres, og at ordrene i den private sektor kan gennemføres, så vi får valutaindtægter og skatteindtægter til at finansiere velfærdssamfundet.